

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל) יוני 2021

צילום:
קורינה מגס

צילום: קורנה מגס

בין מעינות – רחל שפירא

תמצא אותי צפונה לגלבוֹעַ
בעמק בו נובעים מעינות.
כל כך יפה. כל כך נכון לנבוע.
לפרוץ, להתחדש, להשתנות.

בית ראשון משירה של רחל שפירא

[ראו הראיון עם יעל ואסתי]

אל קוראי העלון

החודש החולף היה מלא וגדוש באירועים קהילתיים ומשפחתיים. נפטרו שלושה חברי קיבוץ, האחרונה ביניהם היא **מוניקה פונרו** שנפטרה בגיל צעיר, באמצע תנופת חייה. בשם קהילת ניר-דוד אני שולחת דברי נחמה וחיזוק **למאיר, ולעמרי וערן**.

כמו כן, קהילת ניר דוד שולחת תנחומים **לרקפת בנדה** עם פטירת אביה.

התחתנו בחודש החולף חמישה בני קיבוץ, וגברך מכאן את הזוגות הצעירים ובני משפחתם.

הרבה תרבות לסוגיה תהיה בעלון; ביטוי לעשייה אישית וקהילתית מגוונת. בהקשר לכך תיקון והתנצלות: בעלון הקודם התפרסם ראיון עם מישל כהן, שמנהלת את מועדון הצעירים, והופיעה בו תמונה של מנדלה גדולה התלויה בו בגאון. בטעות ציינתי שאת המנדלה יצרה רחל ארטל, ולא כך הוא. התקשרתי אל אסתי שורר, השם הנכון, ולמדתי שלמנדלה הזו סיפור מיוחד, והיא עברה מסע ארוך עד שהתמקמה במועדון הצעירים. מטעות זו זכינו לתיקון כפול: וסיפור המנדלה, פרי יצירתן של **אסתי שורר ויעל ברקוביץ'** יובא להלן.

בחודש יוני מציינים השנה 75 לשבת השחורה, אותה שבת ב-29.6.1946 שבה פשטו האנגלים על ישובים שונים במטרה להחרים תחמושת, לתפוס פעילי הגנה ופלמ"ח, ולנקום על פעולת 'ליל הגשרים'. באותה שבת, יצאו חברי תל עמל לסייע לעין חרוד, שניים מהם נרצחו על הדרך, ליד הרכב שהסיע את החברים. **יעקב גלזר וטוביה ארטל** נורו ביד קרה ע"י חיילים בריטיים והופקרו למותם. כמו כן, ציינו החודש את מלחמת ששת הימים, שבמהלך הקרבות נהרגו בה 3 בנים: **אריה סושקיס, אהוד רפמן וגיורא אשכנזי**.

מהחודש הקודם החלנו להדפיס את עלון הקיבוץ במכונה של המשרדים. תודה **לענת קרונר** שמופקדת על הפקה זו.

מוזמנים להגיב, להעיר ולהציע ביחס לתכני העלון, אשמח לחדש, לגוון ולהאיר.

סמדר יחיאלי

יפתח רונן – עדכונים מתחום המשק והתשתיות

תשתיות:

אין פרויקטים גדולים כרגע, אנחנו פועלים לתכנן ולתקצב את חיבורי התקשורת של שכונת הכרם, נושא זה נכלל באחריות הקיבוץ במסגרת הסכם הפיתוח עם החברה הכלכלית. בעבודות התשתית של השכונה הונחו שרולי תקשורת לכל המגרשים ועתה לקראת הבניה, יש להיערך להשחלת סיבי תקשורת. מערכת החשמל פועלת בצורה טובה למדי ובפחתים נמוכים, זאת בזכות השקעות מסיביות שביצענו בשנה שעברה במערכת. עדיין צפויה לנו החלפה ושדרוג של מרכזיה אחת שתבוצע אחרי החגים.

חקלאות:

גידולי החורף והאביב סוכמו בתחושה מעורבת: יבולי ומחירי החיטה היו טובים למדי, ממול יבולים נמוכים באפונה ובחלקות בצל, אכזבו אותנו. גידולים אחרים: אבטיחים נקטפו ביבולים בינוניים אבל המחירים היו סבירים לעומת המצב כיום בשוק ונראה שיתכמו לתוצאות סבירות, העגבניות לתעשייה נאספו השבוע, עדיין אין נתוני יבול, המחירים – טובים. חלקות המנגו נראות טוב ככלל והתחלנו לקטוף זן שלי, במטעי ניר דוד וגם במטע המשותף עם מסילות. זן אחד שכנראה יאכזב הוא ההיידן ונראה שניאלץ להיפרד ממנו בדרך של הרכבתו לזנים מוצלחים יותר. מדגה: בחמשת החודשים הראשונים של השנה שיווקנו דגים בהיקף גדול ב- 5% לעומת שנה קודמת, ממול – ירידות מחירים של מעל לשקל לק"ג ממוצע, מעיבות על השיפור בכמויות. ארגון המגדלים עושה מאמצים להביא לידי עליית מחירים, בייחוד כאשר אנו רואים שירידת המחיר לא מביאה לגידול דרמטי בכמויות. לצערנו, למרות כל הפגישות וניסיונות ההסברה יש מגדלים שמתפתים \ נאלצים לשווק במחירים נמוכים וגוררים את השוק למטה. האתגרים בענף המדגה גדולים מאוד ואנחנו מתמודדים בצעדי התייעלות תוך שאנו בוחנים כל העת חלופות לשיפור המצב (המורכב).

פרויקטים סולריים

בשטחי המדגה נשלמת התקנת מערכות צפות בהספק שמעל 10 מגה-ואט. מערכות אלו הן בשותפות (50-50) של קיבוץ ניר דוד יחד עם חברת נופר ע"י. בימים הקרובים נתקין מעל גג המטבח סככה ובהמשך נתקין מערכת סולארית על גג המטבח וחדר האוכל.

לצערנו – המערכת הקרקעית שתוכננה בשטח התמרים לשעבר מצפון לניר עותק, מתעכבת עכב סחבת ביורוקרטית של מנהל מקרקעי ישראל. אני מקווה שהלחץ של משרד האנרגיה לעמידה ביעדי ייצור אנרגיות מתחדשות יעזור כאן ונוכל לקבל אישורים ולהיכנס להתקנה.

אנחנו בוחנים כל העת ואף מקדמים פרויקטים אפשריים נוספים: קרוי חניות וסככות חקלאיות נוספות בפאנלים סולאריים, מתקני אגירת חשמל, מערכות סולאריות משולבות במטעים ושאר רעיונות שמובאים לדיון וחלקם יבשיל בשנים הקרובות לכדי פרויקטים מעשיים.

לביא מאירי – משולחן המזכירות

בשבועות האחרונים עסקנו במזכירות באינטנסיביות רבה בנושא האסי, נושאים אחרים שעל סדר יום קצת הוזנחו, דגש על המילה קצת. הצוותים שהקמנו לטיפול בנושאים החשובים לא פחות כמו צמיחה דמוגרפית, מעמד אחד, הנגשת מיידע לציבור ועוד, האטו מטבע הדברים את עבודתם, פגישות שנקבעו נדחו עקב הצורך לתת תשובות בנושא האסי בזמן קצוב, אבל העבודה נמשכת בנחישות והתמדה.

קצת על נושא האסי: נדרשנו על ידי בית המשפט להגיב על עמדת המדינה בתשובתה לבית המשפט. הקמנו לצורך כך צוות ייעודי שהיה מורכב בעיקרו מראשי הצוותים העוסקים בנושא בשוטף, מכל הצוות המשפטי שלנו, מכל הצוות העוסק בנושא פתרון החוץ (נחל עמל קדום) ומשלוחה חברי מזכירות שנבחרו על ידה.

מצאנו לנכון שבפגישה הראשונה ייטלו חלק כל חברי המזכירות מתוך כוונה לעצב ביחד את קווים הראשיים של תשובתנו.

בפועל, הצוות בהרכבו המורחב הכולל את כל חברי המזכירות היה שותף לכל הדיונים, חמישה במספר, כשבשניים מהדיונים השתתפו בזום גם היועצים המשפטיים שלנו. בין הדיונים הראשונים לדיון האחרון שבו נוסחה על ידי עורכי הדין הטיוטה האחרונה, התקיימו דיונים משותפים של הצוות המשפטי שלנו עם עורכי הדין והיועצים החיצוניים האחרים, על טיוטה זאת נפגשנו שוב בהרכב מלא ואותה אישרנו.

לקראת הגשת התשובה לבית המשפט, נערכו בעצתו של בועז ליברמן (יחסי ציבור), ראיונות הכנה לאמצעי התקשורת עם עורכי הדין שלנו בהם הם נחשפו לעיקרי תשובתנו תוך התחייבות שלא לפרסמה לפני מתן התשובה המסודרת לבית המשפט. הפעם יזמנו את המהלכים מול התקשורת ולא נגררנו לתגובות. הרושם הראשוני הוא שזה עשה את העבודה וכלי התקשורת ברובם הגיבו באופן חיובי לתשובתנו.

שופטת בית המשפט לא חיכתה אפילו 24 שעות וקבעה דיון מסכם ל-7.7.21.

נעשות הכנות לדיון זה עם הצוות המשפטי שלנו ועם צוות יחסי החוץ, ועד אז פתחנו על פי התחייבותנו את החוף הירוק עבור 50 איש בהרשמה מראש ובזמן הקרוב נבדוק את התנהגות הקהל ואת יכולתנו להגדיל את מספר המבלים ל-250 ובהדרגה.

בהזדמנות זאת חשוב להזכיר שהמאבק לא תם, יתכן מאוד שהוא גם לא יסתיים עם החלטת השופטת. כדי להמשיך ולשמור על הקיבוץ מפני פרובוקציות אפשריות מצד המוחים בימי שישי ואולי גם בימים אחרים, אנחנו זקוקים לתוספת מתנדבים בעיקר כדי לאפשר כניסות ויציאות משערים רבים בעת שכמה מהם נחסמים וכן במעקב וצילום אחר מחוללי הפרובוקציות, אז אנא מכם, המשימה היא של כולנו, התנדבו!!!!

תודה רבה וקיץ קריר ככל האפשר.

רקפת בנדה – בריאות ורווחה – דף קשר למצבי חירום

במצב חירום יש להתקשר מידית למד"א – **101**

במצבים שאינם חירום ניתן להיעזר בכתובות הבאות:

1. **שר"פ - 073-2341234** החל משעות סגירת המרפאה בקיבוץ ועד לפתיחתה בבוקר שלמחרת (לחברים שבחרו להישאר בשירות). כולל הפניות למיון, יעוץ טלפוני עם רופא/ה, או הפניה לביקור רופא.

2. **סראי - מוקד רפואה דחופה – דוד רמז 2 בית שאן 04-616-1900**
שעות קבלה: ימי א' -ה' שבת 19:00 – 07:00 למחרת.
יום ו' 14:00 – 07:00 למחרת.
השירות כרוך בהשתתפות עצמית של 94 ש"ח בימי חול ו-47 ש"ח בימי שישי משעה 14:00, שבת וחג.
במוקד ניתן לקבל שירותים כגון:
שירותי מעבדה - ספירת דם מהאצבע (קפילרי), אינהלציה, הדבקת חתכים, מתן טטנוס, חבישות, רפואת משפחה ועוד.

3. **מוקד עזרה ראשונה לילה - עפולה 04-6141777**
במוקד ניתן לקבל שירותי רפואה מתקדמת כגון שירותי דימות וגבס, בדיקות דם, בדיקות א.ק.ג., רפואת משפחה ועוד. המיון משתף פעולה עם כל קופות החולים תמורת תשלום השתתפות עצמית.

4. **כוכבית 2700 *** מוקד אחיות כללית – התייעצות והפניה למיון במשך שעות הערב והלילה.

לתשומת ליבכם:

1. רצוי וכדאי שלכל חבר יהיה דף אבחנות מעודכן אותו יש לשמור במקום ידוע ונגיש כך ששניתן יהיה לשלוף אותו בעת הצורך. ניתן לקבל זאת במרפאת הקיבוץ.
2. נבנה מערך תמיכה שבו לכל חבר מגיל 70 יש איש קשר לשעת חירום. באחריות שרה גונן ולאה שורר לעדכן את החברים באנשי הקשר שלהם (חשוב להבהיר כי אנשי הקשר הם לחירום בלבד).
תשמרו על עצמכם, זמינות להבהרות.

דליה שמושקוביץ ורקפת בנדה

שמואל פרמינגר – ממונה בטיחות שחם מיטלר – מנהל קהילה

פניות ל"השכרת" קלאבקארים

לציבור שלום רב,

לאחרונה ראינו פרסומים עם פניות של תושבים/חברים בבקשה להשכיר קלאבקאר מחבר/תושב.

אז חשוב מאוד להדגיש כמה דברים שכבר פרסמנו בעבר:

1. קלאבקאר הוא רכב תפעולי וחייב לעמוד בתקנות המתייחסות לרכב תפעולי הנע בתחום אזור תפעולי (כמו קיבוץ ניר דוד).
 2. הרכב (קלאבקאר) חייב להיות בפיקוח ורישוי של הממונה על הרכב התפעולי (שמוליק פרמינגר). קלאבקאר שאינו בפיקוח הממונה, הרישוי והביטוח שלו אינם תקפים, על כל המשתמע מכך!!!
 3. השאלת הקלאבקאר - בעל הרכב והאחראי על הרכב, יכול אם הוא רוצה, לתת לנהג נוסף להשתמש ברכב. לשם כך, עליו להדריכו לפי ה"מסמך לנהג נוסף" (שניתן משמוליק). על הנהג/משתמש למלא ולחתום במסמך במקומות המיועדים לנהג, ובעל והאחראי על הרכב יחתום במקום שמיועד להדרכתו.
 4. הרכב (קלאבקאר) חייב להיות עם ביטוח בתוקף ועם רישוי תקף מהממונה (שמוליק). וכמובן שעל הנהג/משתמש להיות בעל רישיון נהיגה בתוקף.
- והכי חשוב במקרה דנן: השכרה בכסף של רכב תפעולי (וכל רכב), דורשת אישורים נוספים שאין אצלנו לאיש!!! גם ביטוח הרכבים הקיים, אינו תקף למצב של השכרה. לכן, לא ניתן להשכיר. ניתן להשאיל וכמובן תחת כל הכתוב לעיל.
- בברכה, שמוליק ושחם.

חיי קהילה

על המשחקייה – שקיבלה את השם "הדסים" [נבחר בבחירות דמוקרטיות] [שיחה עם טל שיפוני וחיה מוזר, מהמייסדות]

איך קם המקום?

קולות מהשטח של הורים לילדים צעירים שחיפשו מקום נוסף לבלות אחר הצהרים ובשבתות. הוצעו מספר מבנים, ולבסוף נבחר המקום הנוכחי. בשבת אחת התגייסו הורים רבים, ויחד עם מתנדבים נוספים צבעו ועשו שיפוצים קטנים, גיוס גדול של ניקיון בחוץ, ואז העברנו הנה הרבה ציוד מהסטודיו של עמליה יכין [שבדיוק פינתה], ודברים נוספים שהורים הביאו מהבית. המקום נפתח בדיוק בסגר של ספטמבר ונתן הרבה אוויר למשפחות. הגיעו הנה ברישום לפי קפסולות. חיה, הילה [דגני] וטל נבחרו לצוות שמלווה את הקמת המשחקייה:

אחת מאיתנו מגיעה מדי פעם; משאירים לנו שקיות עם דברים וצריך למיין, ולהוציא דברים שכבר לא מתאימים, לעקוב שמסודר ונקי. עכשיו לאה שוורץ הצטרפה לצוות וטל עוברת לפרוייקט הבא...

חיה מוזר וטל שיפוני

מהם החוקים והכללים המחייבים את באי המשחקייה?

החוקים של המקום: ילדים מלווים במבוגר משמעותי, ובסיום מסדרים את המקום. מחזירים את המפתח שנמצא במקום מוסכם. הראשון שמגיע, פותח את המקום, האחרון שיוצא מכבה אורות ונועל.

[עוד על כללי המשחקייה בדיווח התרבות של הילה דגני]

לאחרונה גם סגרנו את הפעילות שהייתה בחוץ, על המרפסת כדי לכבד את השכנים. בבקרים יכולים להגיע הנה ילדים חולים, ויש בקרים שמגיעות הנה אימהות בחופשת לידה.

האולם עצמו מחולק לפינה לקטנטנים [וממול שולחן אוכל ושתייה להורים שמשגיחים], במחצית האולם פינה למוטוריקה גסה [בררכת כדורים ועוד], ובאיזור הכניסה פינת בובות, פינת יצירה, וספרייה.

עידו קרונר

תום קרונר ונור בז'רנו

עידו קרונר

המקום שוקק חיים וזוכה להרבה פירגון מהורים.

בבקרים המשחקייה נפתחת עבור אימהות בחופשת לידה. חיה מגיעה בימי שני בבוקר ונותנת הדרכה, ובכלל, נמצאת לתת אוויר ושקט לאימהות. יש לנו תוכניות לעשות מדי פעם פעילות מובנית למשפחות המנויות.

לסיכום; אנחנו שמחים שבאים, המקום הוא להנאת כולם, המעט שאנו מבקשות; להשאיר אחרים מסודר. מזמינות את אלו שאינם מנויים, אפשר להצטרף תמיד, בכל רגע נתון אפשר לצאת, עושים זאת דרך אחד מאנשי הצוות. המקום הזה יעבוד מצוין כל עוד הוא נשמר בקוד הקהילתי, המבוסס על אחריות משותפת, שיתוף פעולה, ועל הבנה שהמשחקייה היא מרחב ציבורי משותף.

תעודת זהות של המשחקייה:

המשחקייה מיועדת לילדי הגיל הרך בלבד, נוכחות משגיחה של הורים היא חובה. כל משפחה שמנויה משלמת 30 ₪ בחודש לצורך תשלום הוצאות וניקיון, והשאר פועל כאן בהתנדבות. [וכאן המקום להגיד תודה **לפמלה טובין** שעוזרת באחזקת המקום]. המשחקייה פתוחה כל יום אחרי הצהרים. בגלל התחשבות בשכנים בימי שישי עד 14.00 ובשבת מ-14.00 עד 10.00.

חינוך בקהילה

אנחנו קבוצת גלעד, שכבת י' העולם לכיתה י"א. קיבלנו את האתגר מקבוצת כפיר ובחרנו לנצל את הפלטפורמה ולצאת לטיול מסביב לעולם.

מכירים את התוכנית המרוץ למיליון? אז תכירו את הקאסט שלנו לתוכנית (חלק מהתשובות הן בגדר הזמור והסכמת כל המשתתפים).

כל אחד מהדוגות ענה על השאלות הבאות:

1. איפה הכירו
2. לאיזה מדינה הכי היו רוצים להגיע
3. למי או למה כל אחד יתגעגע
4. איזה משימה תכשיל אותם במרוץ

אז.. מי לדעתכם יגיע הכי רחוק במרוץ ויזכה במיליון?

אנחנו מאתגרים את קבוצת תבור לקחת חלק העלון בקיבוץ לחודש יולי.

המנחה - ליאור ברייך

הצוות הכחול - שין ברקוביץ'

ונדין בופר

- הכירו בגן.
- רוצים לטוס ליפן.
- נדין תתגעגע לסבים שלה
- ושין למיטה.
- שום משימה לא תכשיל אותם.

הצוות הצהוב - עדן כהן ונבו דגן

- הכירו בריקוד זוגות בכיתה ו'.
- רוצים לטוס לאוזבקיסטן.
- עדן תתגעגע לחתול שלה ונבו
- לכדורסל.
- יכשלו במשימה שדורשת נוכחות.

הגיע לתפקיד כי שחם מינה אותו

מוטו לצוותים במרוץ -
"תתחילו הכי מהר שלכם
ולאט לאט תגבירו".
הכי יתגעגע לקיבוץ.

הצוות השחור: מאור גימרי ואורי אינדיץ'

- הכירו בבית חולים בלידתם.
- רוצים להגיע למאוריציוס.
- יתגעגעו לסוקולנטיים של מליסה בופר.
- יכשלו במשימת אוכל.

הצוות הירוק: דימה גורל ומאיה רצון

- הכירו בחנות בגדים.
- רוצים להגיע לניו דילנד.
- מאיה תתגעגע למשפחה שלה ודימה לאופניים שלו.
- יכשלו במשימת אכילת חרקים.

הצוות הלבן: אלון נפלר ודור אשכנזי

- הכירו בתחנת הדלק "דור אלון".
- רוצים להגיע לבלגיה.
- אלון יתגעגע לשניצלים בחד"א ודור לעבודה שלה.
- יכשלו במשימת הדורשת לא לדבר.

הצוות האדום: ליבי ורדי ואביתר רבטל

- הכירו בטינדר (אפליקציית היכרויות).
- רוצים להגיע לסיני.
- ליבי תתגעגע לאייל יוסף חיים (אח שלה הקטן), אביתר יתגעגע לביטרה שלו.
- יכשלו במשימת הדורשת ריכוד.

פסטיבל הספר

חזרנו בכוחות מחודשים, וחגגנו את פסטיבל הספר לראשונה בספריה המחודשת שלנו. היו לנו אירועים רבים וצפופים על פני שלושת ימי הפסטיבל.

פתחנו בהרצאתה המרתקת של **יוני צין** למועדון +60. יוני סיפרה על תהליך הכתיבה שמלווה אותה שנים רבות, כשהקיבוץ, ההיסטוריה שלו והאנשים שחיים בו, הם חומרי הגלם מהם היא שואבת את עלילות סיפוריה. יצאנו מרותקים, תודה רבה ליוני על הנכונות והשיתוף.

שעות סיפור **לכל** ילדי הגיל הרך והגנים נערכו ע"י **הגר סולומון**, כל קבוצה והסיפור המתאים לה. הגר בסבלנות וברגישות, זרעה זרע קטן בכל אחד מהילדים לאהבת הספר. **ילדי בית שקד מכיתות א'-ב'** הביאו לתצוגה ספרונים שיצרו במו-ידיהם.

לאורך שעות אחה"צ היה לנו יריד ספרים חדשים ויד-שניה על הגשר. גם הרוח החזקה שנשבה לא עצרה אותנו. וכן, נהנינו ממטעמיה המופלאים של **נגה** שלנו מ"חיוך מתוק", ומהאוירה הנעימה.

בערב התיישבנו לאירוע TED ראשון (מבטיחים שיהיו עוד רבים..) שבמהלכו חברים מבוגרים וצעירים המליצו בקצרה על ספרים שאהבו. 12 הכוכבים שעלו, אחד אחד, ועוד אחת מהקהל שהפתיעה ושימחה אותנו, היו מעניינים, מצחיקים ומרגשים, ואני רוצה להודות לכל אחת ואחד מהם.

ביום שישי בבוקר קמנו לשיחה המחברת בין סיפורי התנ"ך לספרות המודרנית, כיאה לשבת קודש. **סמדר יחיאלי** לקחה אותנו לסיבוב קצר אך מרתק (עם טעם של עוד...) ברומן של יעקב ורחל, שבסיפורי המקרא רב בו הנסתר על הנגלה, והוא מקור לפרשנויות אין-ספור. תודה לסמדר ומחכים בקוצר רוח למפגש הבא! עידכונים בדף הפייסבוק של הספריה.

ובשישי אחר הצהריים התקיימה קבלת שבת מוזיקלית עם הרכב משגע **Home made** מקיבוצנו הקט: **צפריר ורדי, מתן צ'רטר, אייל ונילי צרפתי, מאי סגל, ענב וגנר**, והצטרפה ברגע האחרון, **מורן נתיב** בשירה. שעשו לנו שמח, ריגשו, הקפיצו והרקידו. לא רצינו להפסיק ועצרנו רק כשהשמש נעלמה מאחורי הגלבע. למוזיקה שהרקידה את הנפש, נלוו עוגות מעשה ידי חברינו וחברותינו להמתיק את הכיף עוד יותר. תודה רבה לכל מי שהכין ותרם.

בשבת הוקסמנו מעולם הפלאים של תאטרון "בים בם בום" שהעלה לילדי הגנים את המחזה "אריה הספרייה". ובמוצ"ש, אוריין צ'פלין מחברת הספר "4 שעות ביום" ריתקה אותנו בהרצאתה ושיתפה אותנו בתהליך המחקר, הראיונות שאספה, בכתיבת הספר וקורותיה בצל הקורונה, עת חזרה ארצה לאחר תקופה ממושכת בארה"ב. יצאנו עם תובנות חדשות ומעניינות על החינוך המשותף ובעיקר על הלינה המשותפת.

אני רוצה להודות לכל כך הרבה אנשים שגרמו לפסטיבל הזה לרקום אור וגידים ולהפוך למציאות.

בראש ובראשונה, לצוות ההיגוי של הספרייה: שירה ורדי, ספי פרי, שולה טל, שרון גורן, טל שיפוני ואסנת דגני. הצוות הוקם לפני מספר חודשים, וכבר הרים אירוע מתגלגל שלא יבייש שום צוות חג ותיק.

תודה רבה לתורנים שנרתמו לעזור לנו בשוק הקח-תן שלנו במשך שלושה ימים תמימים ובאו כל אחת ואחד מהם בזמנו, סידרו, אירגנו וחילקו.

תודה רבה לצוות הגיבורים המתנדבים שבאו, הרימו, פירקו ועזרו: אמיר גלמן, שחר ושרון גורן, רון אשכנזי, עמית קורנר ואשר אינדיך.

תודה לנמרוד וגנר שחשב, הגה וחלם יחד איתי איך להאיר ולהשמיע את הפסטיבל הזה בצורה הטובה ביותר.

תודה לליאור ברייר כמובן, שתמיד תמיד עוזר, נותן כתף ומפנה מזמנו ומרצו לכל אירוע תרבות.

ותודה לאסנת דגני, אמי היקרה, שאהבתה לספרים הושרשה בי כנראה בלידתי, כך שיכולתי לחלום ללא קושי את הפסטיבל הזה ולעזור לה להפיק אותו. אומנם אני קצת משוחדת אך שמחה להודיעכם כי זכינו בספרנית נהדרת שתרום את הספרייה שלנו למקומות חדשים ומופלאים.

ותודה לכל המרצים, הדוברים, המספרים, המנגנים והשרים שהרימו לנו הפקות כה מעניינות ומושקעות.

ממליצה לכולכם לגשת לספרייה, לשאול ספר ולצלול לעולם חדש ומופלא.

צילומי חג הספר:

כלנית מלכין

חברים ממליצים על ספרים – אירוע TED

מאה שנות בדידות – גבריאל גרסייה מרקס - ממליץ: ירון מלכין

הספר מספר על תולדות כפר קטן בקולומביה בשם מקונדו: מיסודו והמשך המאורעות בהתפתחותו. במרכז הספר נמצאת משפחת בואנדיה, ממייסדי הכפר. הסיפור מתאר חמישה דורות של המשפחה. כשרונו האדיר של הסופר, ובספר זה מוצא את הביטוי הטוב ביותר, זה השימוש בדמיון. הסיפור מאה שנות בדידות נמצא על גבול הפנטזיה אך עם זאת מקושר היטב למאורעות אמיתיים ובעל עלילה שוטפת וסוחפת. ממש ניתן להרגיש שכאילו הסופר היה תושב הכפר בימים אלו וחווה את המאורעות על בשרו.

הרגשה זו נוצרה אצלי בגלל הגעגועים שמצאתי בין השורות. געגועים למצבים, מראות, ריחות ורגשות. נראה שהגעגועים הם לילדותו (שהייתה בכפר קטן בקולומביה). נוסף על כך יש בספר המון הומור, דרמה ולא מעט שיגעון. תכונות שמאפיינות את התרבות הדרום אמריקאית שאני באופן אישי מאוד אוהב.

הספר גם הזכיר לי את הסיפורים על ניר דוד. איך בהתחלה הכול היה כאן קשה אך קסום. איך כולם היו "גיבורים" והכל היה רומנטי ודרמטי. ואיך התפתחנו, "התברגנו" והדברים נהיו שגרתיים ואולי אפילו מסובכים יותר. כנראה שבכל אחד מאיתנו יש קצת געגועים "לפעם".

הספר נכתב בשנת 1967, ספרו הבולט ביותר של מרקס, זכה בפרס נובל לספרות. עדיין מופיע במקום 5 ברשימת 100 הספרים הטובים בכל הזמנים.

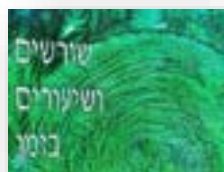
שורשים ושיעורים בזמן – מאת בריאן וייס - ממליצה: זוהר טובין

את הספר קראתי לראשונה בגיל 17-18, אחרי שאימי נפטרה, ומתוך צורך למצוא תשובות מדוע זה קרה לה/לי, והאם יש חיים אחרי...

הסיפור מספר על קתרין, אישה בשנות ה-20 לחייה, המלאה בפוביות. היא מגיעה לטיפול פסיכיאטרי אצל ד"ר וייס, שמטפל בה בהיפנוזה. דרך המסע שהיא עוברת מתגלים מקורות הפחדים שלה, וכך היא מצליחה להחלים מהם בזה אחר זה.

הספר מאוד נגע לליבי, ונתן לי תקווה ושלווה, שאכן יש גלגולים והדברים שעברתי לא קרו סתם.

גם לאחר שנים, בכל פעם שקראתי בספר, הידיעה הזו השקיטה את ליבי.

מלך היהודים – מאת סם סדנברג - ממליץ: עקיבא אזולאי

הספר מלך היהודים – רומקובסקי, עוסק בגטו לודג', דרך הכרוניקה של גטו לודג' הלא היא כתיבת תולדות הגטו שיזם רומקובסקי. זהו רומן שמנסה לתאר את מערכת היחסים בין תושבי הגטו לרומקובסקי, ובינו לבין הגרמנים. הספר מתאר את הדילמות בחיי הגטו ובהחלטותיו של רומקובסקי. לדעתי, ספר מרתק.

פנקה [ציפורה] גורן [גרינשפין] – מייסדת ספריית הקיבוץ

לכבוד חג הספר, מצאתי לנכון להזכיר את פנקה, הספרנית שלנו.

לפני מספר חודשים, הגיעה לספרייה רותי פרג, ילידת 1940, בתו של מנחם, אחיה של פנקה. היא הביאה עמה תמונת דיוקן של פנקה, אותה ציירה אימה – רבקה ברר, גיסתה של פנקה. התמונה צוירה באחד מהביקורים בתל עמל, בשנת 1962. התמונה הייתה תלויה בביתה של פנקה, ולאחר פטירתה לקחה אותה רותי האחיינית. עכשיו, מצאה לנכון להחזירה למשמרת בספרייה, שהייתה ביתה השני של פנקה, והיא תלויה בסמוך לכניסה.

פנקה גורן – דיוקן
צבעי שמן
ציירה רבקה ברר
[1962]

פנקה לא הקימה משפחה, והילדים של אחיה ואחותה היו לה כבנים. במשפחה נהגו לקרוא לה רק ציפורה. רותי נהגה לבוא בחופשים לבקר אותה. היא זוכרת את מקום עבודתה הראשון של פנקה – האווייה. היא נשלחה ע"י הקיבוץ להולנד לשנה, כדי ללמוד איך לטפל באוויים. בנוסף לעבודתה, הקימה את הספרייה הראשונה של הקיבוץ במגדל המים [בארכיון הקיבוץ לא נמצאה תמונה של הספרייה במגדל. אם תמונה כזו נמצאת באלבומי מי מהחברים, נשמח לשמוע על כך]. מהמגדל עברה הספרייה למשכנה הנוכחי, במבנה שהוקדש לבני הקיבוץ שנפלו במלחמת ששת הימים ואילך.

הילה דגני - תרבות, תרבות, תרבות [המשך]

קיץ

יולי אוגוסט הוא זמן של חופשה לא רק לילדים, וגם לנו המבוגרים מותר קצת ליהנות. אז לכבוד החופש הכנו לכם תכנית קיץ עשירה באירועים (לכל הגילאים).
מוזמנים TO SAVE THE DATE ולהצטרף לכל האירועים הרבים.

קיץ בניר דוד

יולי - אוגוסט

קונסרט פזל סראק קבר בפרוה	שבת יזרעאל שירה בציבור	ערב חמישי, 28.7 מועדון חץ
פרטים בהמשך	יפסילות שבבים * נפגשים, מכירים, נהנים עם חברי קיבוץ מעלה גלבוע	יום שני, 2.8
תפנית חובבים ארוחת קהילתית	רחבת כפאנה של שקיעת השמש	יום שישי, 12.8 17:00
	ארוחת ערב קיבוצית	יום שלישי, 24.8 18:00 חדר אוכל
בבריכת הירדבר	הפנינג סוף הקיץ	יום שבת, 30.8 10:00

שימו לב! יתכנו שינויים בהן
פרטים מדויקים בצמידות לכל אירוע בנפרד
דרך האופסטאפ "תרבות ניר דוד והסביבה", קבוצת
הפייסבוק "תרבות חל עשל", והאינסטגרם
H.D. TARBUT
ו-תרבות סביב ניר דוד (חל עשל)

קיץ בניר דוד

יולי - אוגוסט

חמישי, 1.7 18:00 דשא חדר אוכל	הפנינג תחילת הקיץ בחצרות ההגדרים	חמישי, 28.7 מועדון חץ
שבת, 2.7 11:00 חדר אוכל	חופש חסודרת המודוליות של ותיקי אמת הירדן	יום שני, 2.8
שלישי, 6.7 18:00 חדר אוכל	ארוחת ערב קיבוצית	יום שישי, 12.8 17:00
חמישי, 8.7 18:00 חדר הכולבו	פזל סראק אנשים בשירים	יום שלישי, 24.8 18:00 חדר אוכל
חמישי, 12.7 20:00 11:00 בחניה מול האסט	דלייב חין קלאבקרית	יום שבת, 30.8 10:00
יום חמישי, 28.7 20:45 בבריכה	טו באב חופש סטנדאפ מרינה אקילוב	פרטים בהמשך

שימו לב! יתכנו שינויים בהן
פרטים מדויקים בצמידות לכל אירוע בנפרד
דרך האופסטאפ "תרבות ניר דוד והסביבה", קבוצת הפייסבוק "תרבות חל עשל",
והאינסטגרם H.D. TARBUT
ו-תרבות סביב ניר דוד (חל עשל)

שינויים במשחקיה

לאחר תקופה ארוכה של אי סדר ובלאגן יצאתי לברר איך עובדות משחקיות בקיבוצים אחרים. להפתעתי גיליתי שבכל קיבוץ בו יש משחקיה יש תורנים מתוך המנויים שאחראים לשמור על הסדר ועל כללי המקום.

לאחר לבטים החלטנו להחיל זאת גם על המשחקיה שלנו, כך לכל אחד מהמנויים יש הזדמנות להיות תורן ולקחת אחריות על המקום. הדבר יוצר אכפתיות וגורם לכולם לקחת חלק פעיל בהנאה, כמו גם בסדר והניקיון.

אני מזמינה את ציבור ההורים והסבים, להצטרף למשחקיה שלנו וליהנות ממנה.

אחרון חביב, נמרוד משגב סיים את תפקידו כאחראי מחסן תרבות ובמקומו נכנס לתפקיד עומר סלע. אני מאחלת לנמרוד בהצלחה בהמשך הדרך בחינוך נוער העתיד, ולעומר בהצלחה בכניסה לתפקיד החשוב והמשמעותי הזה.

לאחר טקס החלפת השרים פתחנו ברפורמה בציוד התרבות. אנא שימו לב, במידה ומי מכם שמעוניין להשאיל ציוד מהתרבות מוזמן להירשם בטופס המקוון שנמצא בדף הפייסבוק של התרבות או בקבוצת הוואטסאפ.

תודה רבה לכל בית ניר דוד, על ההתגייסות, העזרה, התמיכה והמחמאות. תודה שאתם עושים איתי תרבות, הילה דגני.

חיים נפתלים – כל כלב מלך

כל אחד חייב כלב! למה? ככה!!! כלב קטן, כלב גדול, שחור, חום או לבן, העיקר שיהיה כלב ולפעמים אפילו שניים. בכלב צריך לטפל. צריך להאכיל באוכל משובח. צריך לחסן. צריך ויטמינים. צריך לצאת איתו לטיול פעם או פעמיים ביום. לאסוף את התוצרת שלו מהדשא של השכן, או שלא. תעסוקה מלאה וגם כסף רב. אז למה כל אחד צריך כלב, כי כלב הוא לא סתם חיית בית, אלא, חיית מחמד. מין יצור חמוד מחמדי שכזה. לא משנה שכלב גם נובח ומתנפל ומפחיד וגם נושך לעיתים, העיקר הוא מחמד.

הזאב הוא החיה הראשונה שהאדם הקדמון ביית. הזאב הפך לכלב. הייתה בו תועלת. הוא שמר על הבית. הוא עזר באיסוף הצאן מן המרעה. הוא היה לעזר. אבל זה היה מזמן. כיום הוא מחמד. הוא מכשכש בזנבו, מקפץ ומדלג לשעשוע בעליו.

אסור לשכוח. בכל כלב באופן גורף, ישנם גנים זאביים רדומים. גנים של חיית טרף הבאים לידי ביטוי בתוקפנות ואלימות כלפי זרים. כמובן שכל בעל כלב יאמר שהכלב שלו הוא המלאך גבריאל בכבודו ובעצמו. פוציניו מוציניו, אבל כלב נשאר כלב. אינסטינקטים ביולוגים לא כבים גם לאחר 10,000 שנות ביות.

ישנם חוקים, ישנן תקנות בנוגע לאחזקת כלב, אבל מי שם עליהן, כי כלב הוא חיית מחמד, מין יצור חמוד מחמדי שכזה. אכן, **כל כלב מלך**.

אנשים בקהילה

אסתי שורר ויעל ברקוביץ' – המנדלה 'רוקדות בעמק' – סיפור מסע

ראיינה: מירי מלכין

מירי: באיזה מסגרת נוצרה המנדלה? ולאיזה מטרה?

אסתי: יהדות קליבלנד, שיש לה שותפות עם העיר בית שאן ויישובי המועצה, יזמה ב-2016 תערוכה בנושא 'המולדת שלי' שלקחו בה חלק אמנים חובבים מהעמק שלנו, ומקהילות קליבלנד וסנט-פטרסבורג. חברה שלי המליצה עלי בתור אמנית מנדלות (ואני בקושי יודעת לצייר). קיבלתי טלפון ולא יודעת איך, אמרתי כן. למחרת הגעתי ליעל והצעתי לה שנעשה את העבודה יחד, והיא הסכימה מייד.

מבית שאן נבחרו גם איש שמפסל ואישה שמציירת, יחד היינו ארבעה. אירגנו לנו השתלמות של מספר מפגשים שנועדה להעשיר את העבודה שלנו, בה נחשפנו למקורות וטקסטים שונים, והתקיים יום עיון במוזיאון ת-א.

יעל: הייתה לי תערוכת מנדלות בקמרון והסתובבתי שם. מסתבר שבאותו שבוע, התקיים בקמרון קונצרט שהלחין פרופ' מיכאל וולפה, שכלל גם שיר של רחל שפירא, שנכתב במיוחד לעמק המעינות: "בין מעיינות". נכנסתי לאולם להקשיב לחזרה ואני שומעת את השירה ונפעמת. ביקשתי את מילות השיר, וממנו נולדה לי ההבנה מהי מולדת בשבילי; זה העמק שלנו, והקיבוץ.

אסתי: גם בשבילי מולדת זה העמק; הצבעים, הצורות, חיבור בין סוגי אנשים שונים. השיר של רחל שפירא [בית ממנו הובא בעמוד הפנימי של הכריכה] גיבש אצל שתינו את ההבנה שמולדת זה הבית, כאן.

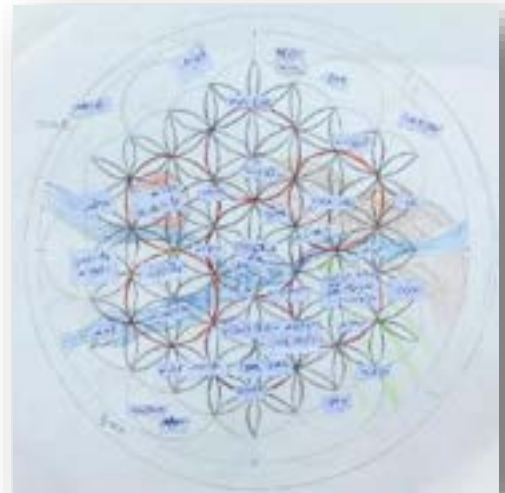
מירי: ספרו על תהליך העבודה.

אסתי: היינו צריכות לבחור נושא, להסכים עליו, להחליט על תהליך של עבודה, לבדוק איך שתיים יכולות ליצור יחד עבודה אחת. זה העסיק אותנו הרבה.

יעל: ביקשנו **מלילך דובנוב**, המורה שלי למנדלות, לעזור לנו בתהליך של העבודה המשותפת. היא ליוותה אותנו והנחתה אותנו בכל השלבים:

כל אחת התבקשה לערוך רשימה מהי מולדת עבורה. ציירנו את הנחל ואת ההר, כל אחת הוסיפה מילים של מושגים שונים שעבורה מבטאים או מסמלים את הבית.

בשלב הבא הסכמנו על תבנית המנדלה של פרח החיים, מכאן התחלנו.

שרטוט מנדלת פרח החיים עם מושגים
המהווים את 'המולדת שלי'

אסתי: עבדנו על הציור בקליניקה של יעל. הכינו לנו לוח עץ במידות של 1.20 מטר על 1.20, אנחנו בחרנו את המידות הללו, הן לא הוכתבו לנו, ובהמשך היה קשה מאוד לשנע את הציור בגלל גודלו. כמעט ואי אפשר היה להכניס אותו למטוס...

יעל: צבענו הלוח בצבע עץ חום ועליו נוצר הציור.

אסתי: דיברנו באיזה צבעים נשתמש, שיהיו נאמנים לצבעים של העמק.

יעל: המנדלה כולה צבועה בדיו ובצבעי תבלין שונים, על נייר סופג מיוחד.

אסתי: עשינו ניסויים בצביעה של משטחים, אותם גזרנו לחלקים קטנים [לעלים], כדי להרכיב מחדש. עבדנו בקליניקה יום-יום, שעות, במשך 3 שבועות. סידרנו את החלקים הגזורים שוב ושוב, מהם הרכבנו את המנדלה.

יעל: ציירנו, גזרנו, הרכבנו, פירקנו והרכבנו, תוך כדי דיבור והסכמה. בכל פעם יצא משהו אחר, עד שהגענו לנוסח הסופי.

יעל: בסיום הוספנו את עצי הדקל ואת הילדים הרוקדים.

אסתי: את הילדים הרוקדים לקחנו משנה טובה **שנאוה מידה** ז"ל הכינה לפני שנים. הדבקנו אותם על המנדלה ונכד אחד שלי שם לב שהמעגל אינו סגור. עניתי לו שהשארנו אותו פתוח בכוונה, שיהיה מקום לכל מי שרוצה להצטרף למעגל הרוקדים.

יעל: בהתחלה הילדים היו לבנים, ובהמשך צבענו אותם באותם הצבעים, והם חלק מהמרקם, מהצבעים שיש בעמק.

אסתי: נאמר לנו שיש לתת שם לעבודה, ולא הצלחנו למצוא משהו מדויק. הציור עורר בנו המון התרגשות ורצון לרקוד, ומכאן נולד השם '**רוקדות בעמק**'.

מירי: איך הסתיים המסע?

אסתי: הציור נסע לקליבלנד. שלחו לנו את הקטלוג של התערוכה שהתקיימה במרכז היהודי. כשהוא חזר הוא הגיע לקמרון ומשם חזר הביתה.

יעל: כשאמרו לנו לפנות את הציור מהקמרון, התלבטנו היכן הכי נכון עבורו. כך הוא נמסר לידיה של **מישל**.

מירי: סכמו את החוויה.

יעל: לאורך כל תקופת העבודה כתבתי יומן, לראשונה בחיי, ובכל יום כתבתי מה עבר עלי / עלינו באותו היום.

אסתי: גם אני כתבתי יומן. בשבילי זו חווית חיים. פרק של 3 חודשים של עבודה משותפת. הגענו למקומות שלא היינו מגיעות אם היינו עובדות לבד. וגם הנושא עורר הרבה התרגשות.

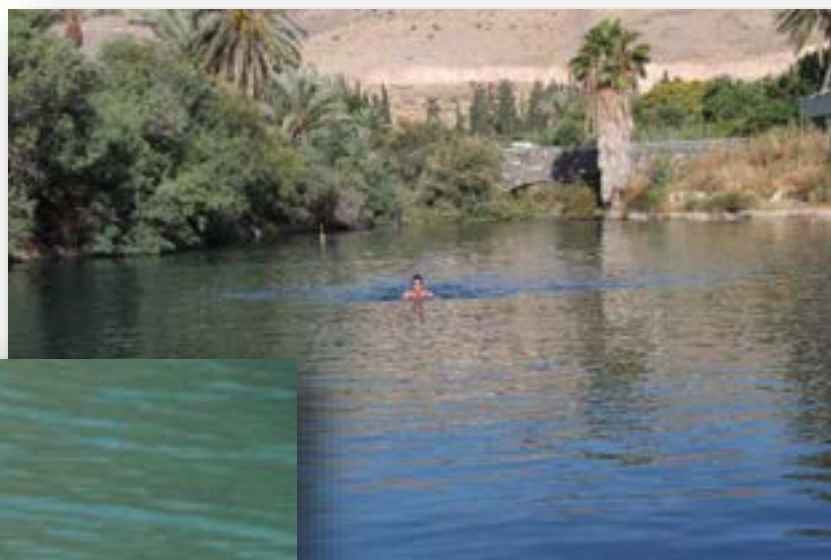

5K ANY WAY / WORLD TRANSPLANT GAMES 2021

בחודש האחרון התקיימו המשחקים העולמיים למושתלי אברים באופן וירטואלי לאור מגפת הקורונה. המשחקים היו אמורים להתרחש ביוסטון, טקסס, ארה"ב בין ה-28.5.21 ל-4.6.21. עם פרוץ המגיפה הוחלט לא לוותר ולשמור על המסורת ארוכת השנים ולקיים את המשחקים שמתקיימים אחת לשנתיים, קיץ וחורף, בכל פעם במדינה אחרת בעולם. ואכן, החודש התקיימו המשחקים, 52 מדינות לקחו חלק, מעל 3,000 משתתפים; מושתלים, תורמים, משפחות וצוותים רפואיים, כל אחד בחר איך הוא מבקש לבצע את 5 הק"מ שלו. הוחלט לקרוא לאירוע 5K ANY WAY. מטרת המשחקים העולמיים היא בראש ובראשונה לעודד את המושתלים לעסוק בספורט, בפעילות גופנית כדרך חיים, לטובת הגוף והנפש, כשבכל שנתיים יש יעד, מטרה שמניעה לעשייה. שנית, העלאת המודעות לחשיבות תרומת אברים מהחי או מהמת: מעצם ההשתתפות שלנו באירוע ספורט כל כך גדול ועוצמתי שחוגג את החיים, אנחנו ההוכחה החיה, הטובה ביותר, לחשיבות תרומת האברים המצילה חיים. בנוסף, השתתפות באירוע מהווה הכרת תודה לתורמים שלנו, שהעניקו לנו חיים, למשפחות שלנו שעוברות אתנו מסע ארוך ומאתגר, לצוותי הרפואה שמטפלים בנו, ולחיים עצמם. אני, אתי חן בריר מקיבוץ ניר דוד שבעמק המעינות, בחרתי להשתתף במשחקים, לייצג את עצמי, את העמק שלנו ואת מדינת ישראל, להגיד תודה על החיים שקבלתי במתנה, ועוד ההזדמנות להגיד תודה לתורם שלי ערי שריג מטירת צבי ולכל התורמים מהעמק שנענו לקריאה שלי, להציל את חיי וזכו להציל חיים של אנשים אחרים. עד היום תרמו בעמק שלנו מעל 20 איש ואישה ועל כך תודה גדולה. המשחקים אומנם היו וירטואליים אבל אנחנו בהחלט התאמנו והיינו צריכים לבצע. אני נרשמתי להליכה ושחייה של 5 ק"מ. ביום ראשון, 29.5, צעדתי בפארק המעינות היפה, 5 ק"מ, רונן וצור ליוו אותי, היה יום חם וההליכה הייתה מאתגרת, כפות הרגלים התבשלו בתוך הנעלים וחששתי שלא אצליח לסיים, אבל... כמו שאתם מכירים אותי, לא וויתרתי וסיימתי את חמשת הקילומטרים שלי עם חציית השער של הקיבוץ בשמחה גדולה, ובשיא אישי חדש של שעה וארבע דקות.

ביום חמישי, 3.6, בשעה 07:30 נכנסתי למים, במטרה לשחות 5 ק"מ. מעולם לא שחיתי מרחק כזה, בטח לא בתחרות. בעבר שחיתי 2 ק"מ, בצליחת הכנרת ובמשקחה נחשולים, בים הפתוח. אבל זה היה האתגר שעמד מול עיניי וגופי במשך כל השנה האחרונה, שנת הקורונה, שנה שהייתי סגורה בבית, לבד, שומרת ונשמרת במטרה לחיות בסוף הקורונה, יצאתי רק להליכות בטבע ולשחייה בשעת בוקר מוקדמת כשבחוץ עדיין ריק מאנשים. הידיעה שאני עומדת להתחרות במשחקים העולמיים, החזיקה אותי ונתנה לי כוח. נכנסתי למים מבלי לדעת איך יסתיים המשחה, התכוננתי, דמיינתי, חלקתי קצב וזמן והתחלתי לחתור... במשך שעותיים ושש דקות שחיתי הלך חזור בנחל, תוך כדי עידוד פנימי וחיזוק שאני מסוגלת, אני יכולה, שאני לא מוותרת, אני מייצגת לא רק את עצמי, אני מייצגת את מדינת ישראל, את עמק המעיינות שלנו, שבזכותו אני כאן, עשיתי את זה!!! עמדתי באתגר וסיימתי בזמן שיא... שלי, את חמשת הק"מ, והזמן על השעון הראה שעותיים ושש דקות!

את התוצאות העברתי לפדרציה העולמית באמצעות שעון הגרמין שלי שנקנה לצורך המשקחה הזה, השעון משדר את כל הנתונים, GPS, תוואי המסלול, המרחק והזמן.

נשאר לי רק לחכות לטקס הסיום.

אגב חלק מההשתתפות במשחקים כללה שיתוף ברשתות החברתיות. נתבקשנו לשתף בתהליך ובביצוע במילים ותמונות, והעמק שלנו זכה לתשבחות רבות, והציג את ארץ ישראל היפה והשפויה.

ביום שבת, ה-5.6.21, התקיים טקס הסיום. הטקס שודר ממרכז החלל של NASA, יוסטון, טקסס. הטקס היה מאוד מרגש ושילב סיפורים אישיים של ספורטאי על שנזקקו בשלב מסוים בחייהם לתרומת אברים. שיר חדש נכתב והולחן להכרת תודה לתורמי האברים החיים והמתים. תמונות של תורמים מכל העולם הוצגו ברקע ומאוד התרגשתי לראות את התמונה שלי ושל התורם שלי ערי שריג, גם תמונתה של אימי ז"ל הופיעה; אימי הייתה מושלת כליה אף היא וזכתה במותה לתרום את קרניות עיניה.

במהלך הטקס הוכרזו המנצחים ברכיבת אופניים, ריצה ושחייה. כשעלתה השקופית של מנצחי השחייה, לא האמנתי למראה עיניי...

היה כתוב: מדליית כסף, אתי חן ברייר – ישראל.

ניצחתי! כנגד כל הסיכויים והתנאים, הצלחתי!

זכיתי במדליית כסף, בקטגוריית מושתלות איברים בגילאי 40-59, בשחייה ל-5 ק"מ.

1 ק"מ לכל שנה של חיים חדשים, בחודש הבא, ביולי, ב"ה, אני חוגגת יום הולדת 5!

עכשיו נשאר למצוא לי ספונסר ... למשחקים העולמיים שיתקיימו בפרת, אוסטרליה, באפריל 2023!

רחל ארטל – על התערוכה במועדון המדגרה

טכניקת העבודה של רחל מבוססת על שזירה של חומרים שונים בחוטי ברזל. בשנת הקורונה גילתה את קפסולות הקפה הריקות, שהפכו לחומר הגלם ממנו נוצרות התמונות.

אני עובדת ב"דלות החומר", בחומרים זמינים. אולי בתור קיבוצניקית זה מה שפעם היה לי, אבל אני מוצאת בזה הרבה ערך אסתטי.

אל חומר הקפסולות של הקפה הגעתי במקרה. נפלו לידי קפסולות ריקות, העשויות אלומיניום, והתחלתי לשחק עם החומר הזה שהוא קל ורך. חיפשתי באתרים [למשל ב-Pinterest] וגיליתי שעושים שימוש רב בקפסולות קפה, כגון קישוטים ומחרוזות. החלטתי שאני לא עושה כמו כל העולם, אני עושה רק תמונות.

אני לא שותה את הקפה הזה, ותלויה באספקה שמביאים לי אנשים שצורכים את הקפסולות. עם מה שמגיע – אני עובדת. אני מתכננת את התמונה לפי הצבעים שיש לי. לפעמים חסר לי צבע מסוים לסגור איזו פינה בתמונה ואני מחכה לאספקה נוספת.

שלבי העבודה: קודם כל אני מועכת את הקפסולה [משטחת לצורה של עיגול]. לפעמים אני מקפלת את העיגול למרובע, או למשולש, או לצורת גליל. כל קיפול שונה של הקפסולה המשוטחת יוצר מרקם אחר וצורה אחרת. לפעמים אני משתמשת בצד של הצבע, ולפעמים בצד של הכסף, צבע האלומיניום. בכל עבודה אני משחקת ויוצרת שילובים שונים של צבעים וצורות.

אני מתחילה בדרך כלל מהאמצע לצדדים; כל קפסולה מחוברת בטבעות מתכת לקפסולות שסביב לה. כשאני מחליטה שהעבודה הגיעה לגודל הנכון, אני מתחמת אותה במסגרת העשויה חוטי מתכת שאני מלחימה עם בדיל.

בהתחלה עשיתי לי סקיצה של מספר הקפסולות שיוצרות מרובע, אבל בעצם אני לא עובדת לפי תכנית, אלא לפי מה שהעין רוצה.

כלי העבודה שלי הם הכי פשוטים: עם הקאטר אני חותכת את המתכת ועם הפֶּלֶיך אני מקפלת ומעצבת את הקפסולה. עם המלחם אני יוצרת את המסגרת.

עכשיו יצא לשוק סוג חדש של קפסולות גדולות, ואני מחפשת מאוד את החומר הזה, כי הוא מאפשר לי לשחק עם גדלים שונים.

זו הזדמנות לבקש ממני ששותה קפה בקפסולות, להשאיר את הקפסולות הריקות ליד הסטודיו של רחל [כיתות האולפן של פעם, ליד החשמליה למי שלא מכיר].

אני הכי אוהבת את התמונה המרובעת. המרובע מכתוב תנועה של שתי וערב, של קווים ישרים, ובתוך המגבלות האלו יש לי חופש של צבעים וצורות, ובאף עבודה לא חזרתי על עצמי.

התמונה הזו נוצרה ע"י שרשרת אחת ארוכה שאני יוצרת מהסיומות [הקאנטים] של הקפסולות. אני משלבת אחת בשנייה ותופרת בעיגול – מראה של מחצלת.

הפרח: שכבה ראשונה קפסולה מעוכה כמו פיתה. מעליה, 3 שכבות נוספות, כל שכבה מקבלת עיבוד שונה.

כל פרח מורכב מ-6 קפסולות

במועדון תלויות התמונות במקבצים שונים. כל תמונה עומדת בפני עצמה, אבל יש להן נוכחות חזקה כשהן תלויות אחת ליד השנייה.
התערוכה נסגרת בקרוב, המעוניינים לבקר, יכולים ליצור קשר עם רחל.
מומלץ מאוד-מאוד!

ניר דוד אימפריה [של פעילות גופנית]

הילה גלמן מגישה: ראיון זוגי עם שי הכהן ומאי פינטו, מאמני כושר

- ספרו על עצמכם, מי אתם?
שמי שי הכהן, 29 הבן של תמר וזהר הכהן, מסיים השנה לימודי תואר ראשון בחנ"ג מטעם מכללת אוהל, מאמן רוגבי, שחקן נבחרת ישראל לשעבר, משחק בנבחרת של קיבוץ יזרעאל שזכתה השנה בתואר אלופי המדינה, ומאמן כושר.
שמי מאי פינטו, 28 ממודיעין. בעלת תואר ראשון מטעם מכללת וינגייט. מורה לחנ"ג ומאמנת כושר, מדריכת זומבה, פילאטיס, עיצוב וחיטוב, אירובי ופונקציונאלי.
- באיזה תחומי ספורט אתם עוסקים?
שי: רוגבי, קרוספיט, אימוני כוח, ריצות.
מאי: קרוספיט, זומבה, פילאטיס, עיצוב וחיטוב, ריצות.
הסטודיו שלנו נקרא 2BFIT – אימונים המשלבים אימוני כוח ויכולות אירוביות; קצת ריצה וקצת כוח עם משקולות/ משקל גוף.
- מנין הגיעה האהבה שלכם לספורט?
שי: מגיל 14 שנחשפתי לרוגבי לראשונה.
מאי: מגיל 7 שנרשמתי לחוג ריקוד.
- אילו פעילויות גופניות / חוגים אתם מעבירים בקיבוץ? [החוגים בתשלום]
אימונים פונקציונאליים; חיזוק מיטבי לכל הגוף.
אימונים אישיים, זוגות, קבוצות קטנות של גברים/ נשים.
יש גם קבוצות ילדים מגיל 6 ומעלה, נערים ונערות.
פעילות לגיל השלישי ונשים בהריון.
- האם ניתן להצטרף?
בתיאום מראש ניתן להצטרף תמיד.
- האם הפעילות מתאימה לכל אחד?
הפעילות מתאימה לכל אחד מגיל 6 ועד 100.

- מה הייתם ממליצים למי שרוצה להצטרף לאחד החוגים אך חושש שהוא אינו בכושר? אנו מקפידים על טכניקה נכונה ושמירה על המתאמנים שלנו: הולכים צעד אחר צעד. רמת הקושי עולה בהתאם לכל מתאמן, כל אחד לפי יכולותיו ומשם מתקדמים.
- באילו ימים ושעות מתקיימים החוגים? קבוצות גברים ונשים בימי ראשון, שלישי וחמישי, אימונים אישיים או זוגות נקבעים מראש. ניתן לבחור מאמן/ת מאי או שי. אנו עובדים כל השבוע מלבד יום שבת.
- האם החוגים מתאימים גם לילדים? מאיזה גיל? כן, מתאים מגיל 6 ומעלה.
- האם אתם מבצעים פעילות גופנית משותפת? מאי ואני מתאמנים בקרוספיט יחד, אוהבים מאוד לרוץ במעיינות, בטבע, ולעשות כושר ביחד.

חוץ מזה, אנחנו מתחתנים ממש בקרוב, 07.07.21
 לפרטים והרשמה: שי 050-5579557 מאי 054-5879778
 המון מזל טוב!!! נברך שוב בעלון הבא.....

רון אשכנזי בן 50

לאח שלנו היקר;

יום הולדת 50 זו אחלה הזדמנות לעצור הכול ולהקדיש שפע של ברכות לאחד ויחיד – הבחור האלוף והמקסים שליבו מלא אהבה, הוקרה ושמחת חיים.

אנחנו מאחלות לך שתמשיך להיות איש משפחה למופת, מוקף חברים, מגשים את עצמו ולא שוכח ליהנות מטיולים, טבע ומחשבים. בכל מקום מביא את המקצב והמנגינה, מה שנקרא 'מרים את האווירה'. אז תישאר בריא, חזק, חתיך ומוכשר.

מאחלות האחיות שלך שאוהבות אותך, זיו, חגית וזוהר

אדם סברנסקי בן 20

לאדם בננו האהוב;

מאחלים לך שגם בעשור השלישי שמתחיל עכשיו תצליח לשמור על השילוב הנדיר שיש לך של רצינות ומשחקיות, שמחה ורגישות, יצירתיות והתמדה. שתזכה בהמון סיפוק, בריאות ואושר בכל בחירותיך.

אבא ואימא, וכל המשפחה

אמילי מורגן, בתם של אלה ותומר, נולדה ב-14.6.21, נכדה לרעיה מורגן ולאסתר ובני פרג

כרמל בקאל, בנם הבכור של שירן ואופיר, נולד ב-15.6.21, נכד למירי ורוני

נישואי החודש

ליאב סגל התחתן עם יהלי

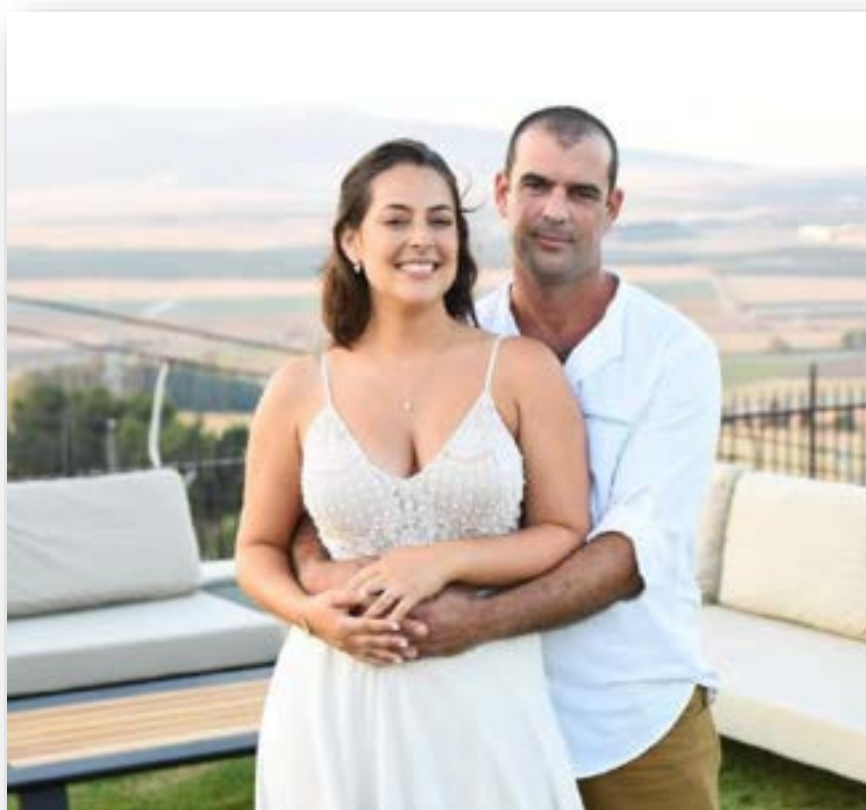
יובל ברייר התחתנה עם יובל ברקן

חן יכין התחתן עם שושי

אלון כרמל התחתן עם טופז

עומר אייל התחתן עם ירדן

יובל ברייר סיימה בהצטיינות תואר ראשון בבר אילן
במדעי החברה

זן בלכר – זיכרונות

[האזינה בהתפעלות ורשמה: דגנית פרג, 5.5.2020]

איך הגעת לקיבוץ?

באתי באנייה עם גרעין גדול של עולים מארגנטינה בשנת 56. בשנים האלה באו הרבה גרעינים חלוציים לארץ מהרבה תנועות נוער. הייתי בגרעין למסילות של השומר הצעיר. הייתי במסילות ואז הכרתי את רחל. היא באה אלי למסילות ולאחר תקופה קצרה החלטנו לעבור לניר דוד. בניר דוד עבדתי בבקר. הייתי מבסוט. בתקופה ההיא עוד משקים הקימו עדרים. היה לי ניסיון מהבית בגידול בקר וגם הייתי בהכשרה של השומר הצעיר בארגנטינה. בבקר עבדנו עמוס ציפורי, שעבר אחר כך לשדה נחום, ואיתן שריבר, שהגיע מקיבוץ עין המפרץ והיה לו ניסיון בעבודה ברפת משם. הייתה גם בחורה שעבדה איתנו: נעמה שפירא. יצאנו כל בוקר עם העדר לגלבע. היו לנו ארבעה סוסים לעבודה. זו הייתה תקופה אחרת. גם אהרון זלוטניצקי (מההשלמה הפולנית) עבד איתנו עד שהייתה לו איזו בעיית בריאות.

האורווה של הסוסים הייתה איפה שהיו הרפתות. [מצביע לכיוון השכונה של שאול ביכובסקי] פה הייתה ההאבסה. כשהעגלים נולדו הפרידו בין עגלים לבשר ועגלות לחלב. אז החליטו איזה עגל כדאי לגדל לבשר. כשהעגלים היו מתחילים לעלות במשקל היו מפרידים אותם מהאימהות, ואחרי תשעה-עשרה חודשים מכרנו אותם לשוק. הסוחרים הגיעו עד לפה.

לעבוד בבקר זה היה עבורי דבר גדול מאוד. במיוחד בשבילי, שבאתי מארגנטינה. גידול של בקר וכבשים חייב להצליח, אם לא - זה קשה מאוד. אותו רגע שמכרנו את העדר זה כאב לי מאוד. אנחנו עוד מהדור שהאמין בחקלאות, באידיאלים, כמו המייסדים של הקיבוץ. כשנולד מפעל המתכת הצעירים אמרו: "מה, לעלות על סוס וללכת יום שלם לגלבע???" מצד שני אם לא היו הולכים על תעשייה לא היינו קיבוץ כזה היום. בזכות המפעלים הפכנו לקיבוץ רציני. גם אני עבדתי בסופו של דבר במפעל מתכת.

רחל הייתה מהגרעין האיטלקי. אמנם לא הייתה חניכת תנועה אבל עלתה עם החברים לארץ. הייתה בחורה מאוד פופולרית. רחל הייתה בחורה נהדרת. התחתנתי איתה בתקופה שלא היו "משחקים". היו לנו יחסים נפלאים. (איטליה וארגנטינה זה אותו דבר. חמישים אחוז מהאוכלוסייה בארגנטינה הגיעה מאיטליה.)

אין לי שום תסביכים. אני מבסוט בקיבוץ. אם לא הייתי מרגיש טוב, לא הייתי נשאר. מהר מאוד התאהבתי בהר הגלבע. כל הילדים שלי נולדו פה: אלדר, עילית ואורנה.

אבא – איתן שרייבר – סיפור חיים

אבא נולד ב-1937 במושב גבעת חן, אח קטן לשושנה הבכורה ולאריה. הוריו ישראל שרייבר ושולמית בלאט, שניהם מאזור לבוב בגליציה, הגיעו לארץ במהלך שנות העשרים של המאה הקודמת.

השנים הראשונות לחייו של אבא לא היו פשוטות. כשהיה בן שנתיים איבד את אימו הצעירה. המשפחה התפרקה, ואיתן הקטן "נדד" בין משפחות ומטפלים שונים.

פרק חדש נפתח בחייו כאשר בגיל תשע, עבר לחיות אצל דוד מרק ודודה צביה בעין המפרץ, שם מצא אבא בית חם ויציב במשפחתם, ובתנועה הקיבוצית שאהב ובה המשיך כל חייו. הוא הצטיין בספורט ובני הדודים מעין המפרץ היו לו כאחים.

לאביו של אבא נולדו שלושה ילדים נוספים – יונה, דני וניצה, וכל האחים, למרות הנסיבות הקשות בהן גדלו ואולי בזכותן, שמרו על קשר ותמיד דאגו זה לזה.

לאחר שסיים את המוסד החינוכי בעין המפרץ, אבא התגייס לצבא, שירת בנח"ל ואחר כך כקצין בשריון. הוא לחם במבצע קדש, במלחמת ששת הימים ומלחמת יום כיפור, שירת שנים רבות במילואים בשריון ולאחר מכן בפיקוד הגנה מרחבית באזור הקיבוץ.

בצבא פגש אבא את אימא-אילנה מרחב מקיבוץ תל עמל, שהפכה לבת זוגו לשנים רבות ומאושרות. אחרי הצבא התחתנו והקימו את הבית והמשפחה שעליהם חלמו, גידלו אותנו הבנות – שולמית, מירב, מיכל, תמרה ונעמה, והיו חברים מסורים בקהילת הקיבוץ.

תמיד ידענו שההורים שלנו עובדים בתפקידים מרכזיים ומוערכים, וגם שבקיבוץ, יום אחד אתה מנהל, ולמחרת מגיש בחדר האוכל. כי כל עבודה מכבדת את בעליה.

אבא עבד שנים רבות בענפי הקיבוץ החקלאיים, בבקר ובלול. תוך כדי כך מילא תפקידי מרכז משק, ומזכיר קיבוץ מספר פעמים. כשהחליט הקיבוץ להקים את מפעל נירעותק, נרתם אבא למשימה והיה אחראי על משאבי אנוש בצוות ההקמה במפעל. לאחר ההקמה עבד במפעל כמה שנים כמפעיל מכונה.

בנוסף לעבודתו המסורה בקיבוץ, היה אבא פעיל בקיבוץ הארצי בתקופות שונות. אנשים רבים בתנועה זוכרים אותו לטובה מפעילותו בחטיבה הצעירה ולאחר מכן במחלקה הפרסונלית. מאוחר יותר היה יושב ראש ועדת הביקורת של הקיבוץ הארצי. אבא היה איש עדין וצנוע, אך תמיד ידע להשמיע את קולו ונלחם על מה שהאמין בו.

בשנת 1994 חל משבר גדול בחיינו ובחיי של אבא, עם מותה של אימא בפיגוע. אימא הייתה אהובה על כולם, אשת מקצוע מוערכת, חברה טובה, וכמובן בת זוג נפלאה. לעולם לא נשכח אותה, את אישיותה הנעימה ואת פניה המאירים, נשמח על החיים שהספיקה לחיות ונצטער על מה שנגזל ממנה, מאבא ומאיתנו. לאחר מותה בחר אבא לשנות כיוון מקצועי, עבד כמבקר במפעלים האזוריים ואחר כך בקיבוצים שונים.

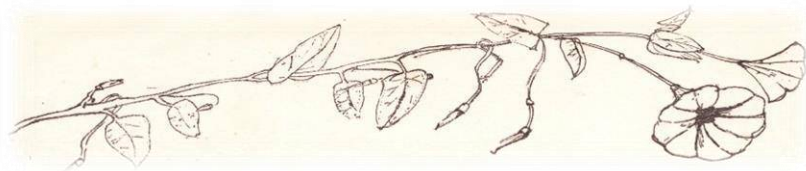
אבא לא וויתר על הסיכוי לאושר ולאהבה, ומצא זוגיות חדשה עם **מירי אור**, חברת קיבוץ בית זרע, עמה חי חיים מלאים וטובים בין שני הקיבוצים. ביתם הנעים בניר דוד היה שנים רבות בית לכולנו. לאורך השנים הצטרפו למשפחה בני זוג ונכדים. אבא היה סבא אוהב ואהוב לנכדים **עמית, ענבל ועופרי, קאיו וסומה, ג'ולי, מאי ואלמה**, ואפילו זכה לנינה – **איילה**.

בשנים האחרונות התמודד אבא עם מחלה קשה שהלכה והחמירה. גם כאן הוא ידע להמשיך וליהנות ממה שיש וניתן, לשמוח בדברים הפשוטים של החיים, ביקורי משפחה ונכדים, מכתב ותמונות מהבנות שבחו"ל, נופי הקיבוץ היפים ואוכל טעים. בשנה וחצי האחרונות היה אבא בבית הבריאות, שם זכה לטיפול חם ואוהב, ושם גם נפטר בשלווה.

אני רוצה להודות, בשם כל המשפחה, בתודה ענקית והערכה גדולה, לכל הצוות שליווה אותנו בשנים האחרונות וטיפל באבא במסירות ואהבה רבה. ולכל החברים הרבים, שתמיד עצרו במדרכות להגיד שלום לאבא בטיוליו והתעניינו בשלומם.

אבא – נתגעגע אליך מאוד – כל הזמן – באהבה רבה.
נוח על משכבך בשלום.

30.05.2021 – הוקרא בהלוויה

לזכר חברינו - יוני - אייר - סיון – תמוז

שם הנפטר	תאריך פטירה	תאריך עברי
צבי לוקה	24.6.1935	כ"ג סיון תרצ"ה
רחל פליקצו-לילה	2.6.1944	י"א סיון תש"ד
משה גולדוונדר	13.6.1945	ב' תמוז תש"ה
יהודה מרקוס	22.6.1945	י"א תמוז תש"ה
טוביה ארטל	29.6.1946	ל' סיון תש"ו
יעקב גלזר	29.6.1946	ל' סיון תש"ו
בתיה לבני	12.6.1965	י"ב סיון תשכ"ה
ענדה טייכמן	19.6.1966	א' תמוז תשכ"ו
אריה סושקס	5.6.1967	כ"ו אייר תשכ"ז
גיורא אשכנזי	7.6.1967	כ"ח אייר תשכ"ז
אהוד רפמן	7.6.1967	כ"ח אייר תשכ"ז
יהושע פדון	22.6.1969	ו' תמוז תשכ"ט
אהרון יכין	7.6.1975	כ"ח סיון תשל"ה
מנקה מלכה פרנקל	3.6.1980	י"ט סיון תש"מ
יונה סגל	17.6.1980	ג' תמוז תש"מ
אליעזר (לושק) צינברג	11.6.1985	כ"ב סיון תשמ"ה
יצחק גייסט	29.6.1991	י"ז תמוז תשנ"א
צבי בהיר	3.6.2002	כ"ג סיון תשס"ב
פישל סער	17.6.2002	ז' תמוז תשס"ב
זלמן ברקאי	18.6.2002	ח' תמוז תשס"ב
פנקה (ציפורה) גורן	30.6.2002	כ' תמוז תשס"ב
שלמה הכהן	10.6.2007	כ"ד סיון תשס"ז
סוניה גלמן	10.6.2007	כ"ד סיון תשס"ז
עידית פדון	25.6.2008	כ"ג טיון תשס"ח

סביבה קרובה אבל רחוקה

דרור סגל – מלאו אסמינו בר- מבנה הסילו הייחודי שנבנה בניר דוד

מבני הסילו (אסמים), שנבנו בישובים ברחבי הארץ, הינם תופעה המזכירה את מגדלי המים. כלומר, יש בכלם צורך ופונקציה דומה והם מזכירים ודומים בצורתם, ברוב הישובים. אולם בכל ישוב מגדל מים מעט שונה וייחודי. מגדלי הסילו אחידים יותר, ולרוב מדובר במבנים בעלי מתאר עגול, אליפטי, מרובע או רב צלעות. למרות השמרנות היחסית של מגדלי הסילו ברחבי הארץ, בהשוואה למגדלי המים, נבנו בניר דוד, מגדלי סילו שונים וייחודיים, בעלי מתאר שונה ובעצם כמעט יחיד, ודאי בעת הבנייה. ישנן מספר סיבות לכך, חלקן אקראיות.

הסיבות והצורך בהקמת המגדלים – ענף הפלחה וגידולי השדה, בעיקר גידול חיטה, שעורה ועוד, הלך והתרחב במשך החקלאי הצעיר בניר דוד, לרבות גידול מגוון רחב של בעלי חיים. באותן שנים ראשונות של המדינה הצעירה, טרם הוקמו ישובים רבים. אדמותיהם העתידיות, הופקדו לעיבוד ומשמרת, בידי הישובים הוותיקים. כך זרעו, עיבדו וקצרו הפלחים של ניר דוד, גם באדמות הנגב הצפוני ובמעלה הגלבוע. זאת בנוסף לשדות הפלחה של הקיבוץ, הקיימים עד היום. בימי הקציר, הצטברו כמויות רבות של גרעינים. נוצר צורך לנפות אותם ולאכסן. כך החלו הדיונים הראשונים ונרקמו התוכניות ב"וועדה למחסנאות המשק", להקמת מגדלי סילו לאחסון.

הדיון, התכנון וההקמה – עוד מימי המלחמה העולמית השנייה, התפנו אדריכלים בעלי שם, לתכנן מבנים רבים בקיבוצים. הדבר נמשך גם לאחר המלחמה והקמת המדינה. בשנות הארבעים, נתבקש האדריכל המפורסם, קאופמן, לתכנן בין השאר, גם מגדלי סילו בקיבוץ. במקביל חשבה ותכננה גם ועדת חברים מקומית, בליווי מחלקת התכנון והבניה של הקיבוץ הארצי. הועדה המקומית, הביאה תוכנית פשוטה, זולה וייחודית. הם קיבלו השראה ממגדל התחמיץ והציעו לחבר 4 מגדלים עגולים דומים, בגובה 8 מ', עם תקרת בטון. כל אחד יכיל 100 טון גרעינים, סה"כ 400 טון. המכלים יחוברו בלאואר [מאזור מסוע שדוחף את הגרעינים לראש המגדל], שיעלה ויחלק את הגרעינים למגדלים, מבור אליו ישפכו לאחר ניפוי. האדריכלים והמהנדסים החיצוניים אישרו את התוכנית המקומית שהייתה מעשית וזולה. כך נוצר מבנה סילו, מרשים וייחודי בניר דוד.

מגדל התחמיץ, שהיווה את ההשראה לתוכנית המקומית ולשיטת הבניה של מבנה האסם. ניצב בקרבת בית הבריאות, כיום אזור מגורים.

לצורך הבניה, גויסה יחידת הבניה של הקיבוץ, בתגבור כמה מומחים חיצוניים. הובאה מכונת בלוקים מיוחדת, שיצקה במקום לבנים בעלי מתאר מעוגל. הלבנים מולאו בבטון וכך נוצר סוג של קיר עגול מבטון מזוין. הבניה החלה בחורף 1952 והמבנה הושלם באותה שנה. תנובת הקציר של אביב 1953, כבר אוחסנה במגדלי האסם החדשים. רבים מילדי הקיבוץ, שגדלו בשנות החמישים והשישים, זוכרים את חדות הקציר ומילוי הגרעינים בבור. אחת ההנאות הגדולות ביותר, הייתה לקפוץ ו"לטבוע" בבור הגרעינים שנראה לנו אז ענק ממדים.

האסם בעת בנייתו, 1952. המגדלים הצפוניים טרם טויחו. והבלוקים המעוגלים ניכרים היטב

מבנה האסם כיום – השנים חלפו, המשק החקלאי השתנה וגם הטכנולוגיה והמערכת הכלכלית. ענף בעלי החיים הצטמצם ומרבית המזון נרכש מגורם חיצוני או ממפעל אזורי. המגדלים חדלו לפעול ועמדו בשיממון. גם שני הזמן לא היטיבו עם המבנה שהפך כמעט למפגע בחזית הכניסה לשוב. מדי פעם עלו הצעות לשיפוץ המקום בהקשר לפונקציה תיירותית, הקשורה בבידור והסעדה. אולם קשיי תקציב והמיקום בתוך הקיבוץ בקרבת מגורים, הביאו לדחיית הרעיונות הללו.

מבנה האסם ניצב בשיממונו, כמפגע ויזואלי ובטיחותי, לאחר שיצא משימוש.

רק בעשור האחרון, הוחלט לשמר ולשפץ את המגדלים ולהפכם למבני משרדים, בעיקר עבור ענפי החקלאות בקיבוץ. לא ניכנס כאן לתהליך התכנון והשימור המודרני שנעשה במבנים. כתבנו על כך בעבר, בעלון המשק ובעיתון המועצה לשימור. רק נציין כי השימור הנוכחי, גם אם לא עמד בכל פרמטר של שימור אתרים מקצועי ותקני, יצא נאה ושובה עין ולב. הוא לא פגע במתאר המבנה המקורי ולא פחות חשוב, השאיר את השימוש המודרני, בידי ענפי השדה ובעלי החיים, עבורם תוכנן ונבנה במקור. זו בדיוק הדוגמא לשימור מוצלח, המתאים מבנה היסטורי מקורי, לחיים ולצרכים המודרניים, מבלי לפגוע במתאר המקורי ובשימוש הפונקציונאלי. מבנה האסם ניצב כיום בגאווה ותורם רבות לחזית הכניסה ליישוב ולמורשת הדורות הבאים.

תכנון המבנה המקורי, הביצוע וגם שימורו בעת המודרנית, מוכיחים פעם נוספת את הרוח המעשית והיצירתית של אנשי המקום, בהגדרת צורך ומתן פתרון ייחודי והולם.

עבודות השימור המודרני של מבנה המשרדים.

חנוכת מבנה המשרדים המודרניים, עם סיום עבודות השימור.

מבנה האסם המשומר, כיום. לא צרפנו תמונות רבות, מי שיגלה עניין, מוזמן לבוא ולהתרשם מה"דבר האמתי".

תודה לערן להב ושאול גולומב על זיכרונותיהם, וליהודית אייל על התמונות והחומרים מארכיון הקיבוץ.

המאמר של דרור על האסם, הזכיר לי גלגול נוסף, שבו ענף הגד"ש, ביוזמת אלון רבטל, תלה על הקיר הצפוני שלוש תמונות ענק, מְחֹה [בלעז: הוֹמָאז'] לאנשי השדה מהדור הראשון. נראו שם: זאב שדמי [זבון], ברוך יחיאלי, וביניהם אישה אחת, נעמי היבשמן, וזו ההזדמנות להוקיר את פועלה.

יהודית זמיר [מימין] ושולה דונר [בתה של נעמי]
על רקע התמונה התלויה על האסם.

נעמי היבשמן

נעמי הייתה החברה היחידה שעבדה כטרקטוריסטית. היא עברה קורס לנהיגה על זח"ל, בתקופה שבה היה חשש כי צבא רומל עומד לפלוש לארץ, וכל הגברים ייגויסו. המחשבה הייתה שהיא תוכל להמשיך ולעבד את השדות. נעמי עבדה בגן הירק, ורכבה על סוסים במסגרת השמירה על שדות הקיבוץ. הייתה אישה חסונה, ובמשך 3 שנים עבדה בשדות בתור טרקטוריסטית.

נעמי על ה-קטרפילר D2, גורר את "המיישרת".

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

1. בנם או מישהו נשא דברים (4)
2. בעלון זה יש מדינה לא ברורה וטובה (7)
- 3+9 יו בקו הם ייחלו (4)
4. לוח שונה שנפלו למשכב (3)
5. כי הטור השתנה למדינה (6)
6. דביל אחר זה מתכת (4)
8. קוף אסף באי אוסף של אומנויות (6)
11. בלאות מי יכנס לליגה הזו? (6)
12. ולבי בה מחוץ למדינה (7)
14. שלב כזה במים חייבים לחבר (6)
17. יש קינה פה במסד (4)
19. נחבק אל לבנו אם בנץ גם (4)
21. בין כיכר לבית ושעורה (3)
24. ראו 22 מאוזן (4)

1. פה בנקודה: נתן (3)
4. טוב להכניס לחיוב עיצוב (5)
7. הישוב של אריאל (5)
9. ראו 3 מאונך
10. בול ירק אחר כמו כרוב (6)
13. מהווה דוגמא לסמם אחרת (4)
15. לך או אחרת קח ביס (4)
16. קיוו לשף אחר שישים מודעה ברחוב החרדי (7)
18. השאלה היא כסף? אני מעז (4)
20. יש משהו מאוד אחר ויציב בסטייל שלי (6)
- 22+24 (מאונך) מעשנים בו כשבא עם נג. (4)
23. שמונה טורפים בני משפחה (5)
25. נראים אותו הדבר עצי השיזף (5)
26. החליק ושטח בגן ה' (3)

**צילום:
קורינה מגס**

עלון מס. 6 בשנת 2021, מס. 2272 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אסתי שורר / אתי ברייר / בנות
אשכנזי / דגנית סברנסקי / דרור סגל / הילה גלמן / הילה דגני
זהר טובין / חיה מוזר / חיים נפתליס / טל שיפוני / יעל ברקוביץ'
ירון מלכין / יפתח רונן / לביא מאירי / מירי מלכין / משפחת
סברנסקי / משפחת שרייבר / עינת אזולאי ושכבת י' / עקיבא
אזולאי / רחל ארטל / שחם מיטלר / שי הכהן ומאי פינטו
שמואל פרמינגר

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

צילומים: קורינה מגס / כלנית מלכין / תרבות ניר-דוד

תודה מיוחדת ליהודית אייל על חומר הארכיון והייעוץ

הפקת העלון בגרסת עיתון: ענת קרונר

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות